

مروری بر عقب‌ماندگی ذهنی و بررسی اتیولوژیک آن در کودکان ۱۵ - ۴ ساله

مراجعه‌کننده به مرکز آموزشی درمانی کودکان مفید در سال ۷۶ - ۱۳۷۵

چکیده

عقب‌ماندگی ذهنی یکی از مشکلات مهم کودکان در جوامع مختلف می‌باشد. مراقبت از این گروه کودکان، علاوه بر مشکلات مالی، افراد خانواده را از نظر عاطفی و روانی نیز در تنگنا قرار می‌دهد. بدون شک مهم‌ترین راه حل این دشواری‌ها، پیشگیری از وقوع عقب‌ماندگی عقلی می‌باشد که در موارد فراوانی میسر خواهد بود. در همین راستا ۱۵۰ کودک دارای ضریب هوشی (IQ) کمتر از ۷۰ که در گروه سنی ۴ - ۱۵ سال قرار داشتند طی مدت ۹ ماه (مهرماه ۱۳۵۷ لغایت خرداد ۱۳۷۶) مورد بررسی و پژوهش قرار گرفتند. بر مبنای اقدامات تشخیصی، نتایج حاصله به این قرار بود:

در ۲۰٪ موارد (۳۰ نفر)، علت کندذهنی به مسایل قبل از تولد منسوب گردید که اهم آن عبارت بودند از: بیماری‌های ژنتیکی، ناهنجاری‌های کروموزومی، اختلالات متابولیک و بالاخره عفونت‌های داخل رحمی و بیماری‌های مادر. عقب‌ماندگی عقلی در ۴۴ درصد (۳۶ نفر) بیماران از مسایل هنگام تولد، نظیر خفگی، نارسایی (Prematurity)، زایمان‌های دوقلو و ضربات وارد به سر در زمان تولد منشأ گرفته بود. عفونت‌ها، تروما، خونریزی‌های درون جمجمه، کم‌کاری تیروئید از مسایل دیگری هستند که عقب‌ماندگی عقلی را در ۲۷/۳٪ (۴۱ نفر) از بیماران در دوران بعد از تولد موجب گردید. در ۲۸/۷٪ از بیماران (۴۲ نفر) عامل مشخصی به عنوان اتیولوژی کندذهنی احراز نگردید. اکثریت کودکان مورد بررسی در گروه سنی ۶ - ۴ سال قرار داشتند و ۷۲/۶٪ از بیماران مورد مطالعه تاخیر در تکامل حرکتی داشته و ۶۵٪ به صرع مبتلا بودند. اختلالات رفتاری، نقایص بینایی، شنوایی و فلج مغزی مشکلات همراه دیگر در تعداد کمتری از بیماران بود. ۴۲/۷٪ کودکان این تحقیق محصول ازدواج فامیلی بودند. با عنایت به یافته‌های ناشی از این مطالعه به نظر می‌رسد که اقدامات زیر می‌تواند وقوع عقب‌ماندگی ذهنی را در حد قابل ملاحظه‌ای تقلیل دهد: پیشگیری از زایمان‌های نارس، هنگامی که مقدر است. درمان و کنترل بیماری‌های عفونی، مراقبت بیشتر جهت جلوگیری از حوادث و تروماها، انجام تست‌های غربالگری در دوران نوزادی برای تشخیص زودرس بیماری‌های متابولیک (PKU و کم‌کاری تیروئید و ...) و بالاخره اجتناب از ازدواج‌های فامیلی در صورتی که در فامیل و خانواده‌ها قبلاً موردی از عقب‌ماندگی اتفاق افتاده باشد.

*دکتر سیدحسین حسن‌پوراونجی I

دکتر محمد غفرانی II

کلید واژه‌ها: ۱ - عقب‌ماندگی ذهنی ۲ - ضریب هوشی

مقدمه

عقب‌ماندگی ذهنی یکی از معضلات بهداشتی مهم و شایع بویژه در اطفال می‌باشد (۱). طبق اطلاعات موجود ۲ - ۳٪

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه دکترای فوق تخصصی دکتر سیدحسین حسن‌پوراونجی به راهنمایی دکتر محمد غفرانی، ۱۳۷۶. همچنین این مقاله در سمینار تازه‌های طب اطفال در آبان‌ماه ۱۳۷۷ در دانشگاه تهران نیز ارائه شده است.

I) استادیار و فوق تخصص بیماری‌های اعصاب کودکان، بیمارستان حضرت علی‌اصغر(ع)، خیابان ظفر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسؤول)

II) استاد و فوق تخصص بیماری‌های اعصاب کودکان، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران